

Het huidige Sodom en Gomorra, Israël, krijgt een afstraffing van Bijbelse proporties – Iran breidt doelwittenlijst uit

 dissident.one/het-huidige-sodom-en-gomorra-israel-krijgt-een-afstraffing-van-bijbelse-proporties-iran-breidt-doelwittenlijst-uit

11 maart 2026

De Israëlische luchtverdediging heeft geen raketten meer, zoals te zien is in de vrijgegeven video; alles wat de Iraniërs afvuren, raakt zijn doel!

Gisteravond vond de dodelijkste Iraanse raketaanval op Tel Aviv plaats sinds het begin van de oorlog. Het lijkt erop dat de Iraniërs overal waar ze wilden toeslaan, dat ook daadwerkelijk deden.

Langzaam maar zeker komt de waarheid over de aanvallen aan het licht...

Last Night was the most deadliest Iranian missile attack. Where ever they wanted to hit it directly goes through. pic.twitter.com/aV99sM3Fnf

— Sumon Kais (@sumonkais) March 11, 2026

Ondanks de censuur lukt het ons toch om willekeurige video's uit Tel

Aviv te bemachtigen... En dat ziet er niet goed uit voor de pedofiel-Epstein-coalitie.

Tel Aviv 🌟 🌟 🌟

Despite the censorship, we can manage to get random videos from Tel Aviv....
And it is not looking good for the pedo-Epstein coalition 🌟 🌟 🌟
pic.twitter.com/pBoJIApX5R

— Angelo Giuliano 🇨🇭 🇮🇹 (@angeloinchina) March 11, 2026

Leaked video from Tel Aviv pic.twitter.com/mY83iaWZzw

— Kim Dotcom (@KimDotcom) March 11, 2026

Iran heeft alle Amerikaanse militaire bases in de Golfregio uitgeschakeld. Dat zijn triljoenen dollars en decennia werk, weg.

Iran heeft de belangrijkste haven van Israël, de elektriciteitscentrale en de veiligheidsbunker van Bibi verwoest en maakt systematisch gebouwen met de grond gelijk, stad na stad, zonder enige inmenging.

#Iran has taken out every US military base in the gulf. That's Trillions of dollars and decades of work, GONE.

Iran has destroyed the main port in #Israel, power plant, Bibi's Security Bunker, and are systematically leveling buildings from city to city without interference.... pic.twitter.com/8oul9z59Ru

— Tomthunkit™ (@TomthunkitsMind) March 11, 2026

Iran breidt doelwittenlijst uit

Iran zegt dat het de infrastructuur van Amerikaanse bedrijven nu als legitieme doelwitten beschouwt, waaronder die van:

- Microsoft
- Palantir
- Google
- Oracle
- Nvidia
- IBM

 Iranian state media: U.S. tech giants in the region are fair targets

Tehran published a hit list naming Google, Amazon, Microsoft, Nvidia, IBM, Oracle, and Palantir offices across Israel, Dubai, and Abu Dhabi as legitimate targets.

Iran already drone-striked Amazon data... <https://t.co/sjlq9LV7GF>
[pic.twitter.com/QEEv24gmxi](https://t.co/sjlq9LV7GF)

— Mario Nawfal (@MarioNawfal) March 11, 2026

De VS en hun bondgenoten gebruikten 800 Patriot-raketten om Iraanse drones en raketten te onderscheppen in de eerste drie dagen van de oorlog. Ter vergelijking: Oekraïne gebruikte er 600 in vier jaar strijd tegen Rusland.

Als je een idee wilt krijgen van hoe waanzinnig de situatie in het Midden-Oosten momenteel is... dan is dit het wel.

 The U.S and its allies used 800 Patriot missiles to intercept Iranian drones and missiles in the first 3 days of the war. For comparison, Ukraine used 600 in four years of fighting Russia.

If you wanted a snapshot of how insane things are in the Middle East right now..... <https://t.co/DatTyHiM0O> [pic.twitter.com/kVTCIZOPKo](https://t.co/DatTyHiM0O)

— Mario Nawfal (@MarioNawfal) March 11, 2026

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een donatie via de bank doen om de site in de lucht te houden. Of HIER contant via mijn Postbus.

Geef censuurkoning Elon Musk een dikke vinger en volg ons op Telegram:

Telegram: t.me/dissidenteen

Klik op de tag om meer te lezen over

Heeft Netanyahu Trump verslagen?

De oneervolle oorlog tegen Iran en de kwestie van Israëliëse nucleaire chantage

maart 11, 2026

Foto Credit: <https://depositphotos.com/nl>

Als je met de duivel danst, is de dans pas voorbij wanneer jij voorbij bent. De Amerikaanse president Trump geloofde misschien dat hij de maniakale ambities van de Israëliëse premier Netanyahu kon beheersen en zou zegevieren in een strijd om de macht, soms verborgen, soms openlijk. Tot 27 februari leek Trump de overhand te hebben, gezien het einde van de 12-daagse oorlog afgelopen zomer en ook VN-Resolutie 2803 over Gaza. Maar op 28 februari zou het script worden omgedraaid, wat zou resulteren in een oneervolle oorlog tegen Iran; niet alleen tegen de Iraanse regering, het leger en de staatsinstellingen,

maar ook tegen het Iraanse volk zelf.

De slachtoffers hiervan zijn voornamelijk de bevolking van Iran, te beginnen met ongeveer 165 Iraanse schoolmeisjes van de Minab-school in het zuiden van Iran, die zijn omgekomen door Israëlsche aanvallen, hoewel Iran niet het slachtoffer zal blijven, aangezien het ernaar streeft de overwinnaar te worden. Maar dit conflict heeft ook andere slachtoffers. Trump, MAGA en alle pogingen om de Amerikaanse geloofwaardigheid te herstellen lijken te zijn begraven onder de puinhopen van de Amerikaans-Israëlsche aanval op de soevereine natie Iran en de verachtelijke moord op haar leider, de hoogste leider, ayatollah Ali Hosseini Khamenei. Het lijkt erop dat de VS het punt van geen terugkeer is gepasseerd, schrijft [Joaquin Flores](#).

De plechtige begrafenis van de 165 schoolmeisjes die op wrede wijze zijn afgeslacht door Amerikaanse en Israëlsche aanvallen

Enige tijd geleden heeft de VS de wereld in chaos gestort op het gebied van het internationaal recht. Sinds het einde van de Koude Oorlog aan het einde van de 20e eeuw waren de westerse mogendheden begonnen af te stappen van een formele erkenning van het internationaal recht en streefden zij naar de retoriek en praktijk van een zogenaamde "op regels gebaseerde orde"; een orde waarin de regels eenzijdig werden gecreëerd door de consensus van Washington en die fluïde waren, voortdurend veranderden en op een

gemakkelijke en hypocriete manier werden aangepast aan de Dutch

behoeften van de Amerikaanse imperiale machine. Het mandaat van Trump, van het Amerikaanse volk, was om het internationaal recht en de geloofwaardigheid te herstellen. Maar in de 47^e regering waren er al vroeg enkele verontrustende tekenen dat dit niet het geval zou zijn, ook al was het enigszins hilarisch. Dreigementen tegen Groenland en Canada waren op dat moment meer komisch dan zorgwekkend. De vreemde (maar voor beide partijen aanvaardbare) uitkomst met Venezuela leek een win-winsituatie voor beide landen te zijn. Nationalisten lachten, globalisten huilden; maar het is allemaal leuk en aardig, totdat het dat niet meer is.

Dus als we vandaag de aanval van de VS en Israël op Iran omschrijven als "schendingen van het internationaal recht" of "oorlogsmisdaden", dan is dat ongetwijfeld waar, maar het voelt als zinloze technische termen uit een vervlogen tijdperk. En in deze nieuwe tijd is het daarom duidelijker en relevanter om deze aanvallen simpelweg te omschrijven als *moorddadig en lafhartig*. Het is *massamoord*, want op het moment van schrijven zijn meer dan duizend Iraanse burgers gedood bij deze moedwillige aanvallen, *en dat is gewoonweg schandelijk*, want Iran vormde geen onmiddellijke bedreiging en de VS was met Iran in onderhandeling over een vreedzame oplossing van hun geschillen. Het was juist toen de VS en Iran [bijna een voorlopig akkoord hadden bereikt](#) dat Israël de VS liet weten dat het op het punt stond toe te slaan, en het is belangrijk om stil te staan bij het diep oneervolle en diskrediterende karakter van het feit dat de VS de aanval heeft uitgevoerd in plaats van erop aan te dringen deze te stoppen.

Trump heeft blijkbaar de ernstige fout gemaakt, een fout die mogelijk wereldwijde gevolgen kan hebben, om mee te doen aan deze aanvallen, in tegenstelling tot de manier waarop zijn regering afgelopen zomer met de aanvallen van Israël is omgegaan.

Dutch

DE LAATSTE UITGANG: Irak. Syrië. Libanon. Libië. Somalië.**Soedan. Iran.**

We zijn op een catastrofaal keerpunt aangekomen voor het MAGA-project en de Amerikaanse geloofwaardigheid. Het is onmogelijk om voldoende te benadrukken hoe groot de schade is die is toegebracht aan de inspanningen van de VS om hun reputatie onder Trump te verbeteren, na decennia van neoconservatief en neoliberal imperialistisch avonturisme in de periode na de Koude Oorlog, dat het Trump-project ogenschijnlijk wilde omkeren.

Nucleaire chantage?

Voormalig CIA-agent John Kiriakou beweerde in november 2025 [dat Netanyahu Trump dreigde met Israëlische nucleaire aanvallen](#) op Iran, als Trump op dat moment niet akkoord zou gaan met een conventionele aanval. [Kiriakou zegt](#) dat hij deze informatie uit een betrouwbare bron heeft, en Kiriakou's eigen referenties, geschiedenis en geloofwaardigheid als klokkenluider die in een Amerikaanse gevangenis heeft gezeten vanwege zijn toewijding aan de waarheid, in combinatie met zijn unieke toegang tot insiderinformatie, doen ons zijn getuigenis als zeer geloofwaardig beschouwen.

Volgens Kiriakou:

"De reden waarom Donald Trump besloot Iran te bombarderen, was dat de Israëli's voor het eerst zeiden: *'Als je Iran niet bombardeert om deze diepe bunkers uit te schakelen, gaan we kernwapens gebruiken.'* En dat hadden ze nog nooit eerder gedreigd. Dus zei Trump dat het bombarderen van Iran ons misschien wel zou behoeden voor het uitbreken van de Derde Wereldoorlog, als het de Israëli's ervan weerhoudt kernwapens te gebruiken."

Bovendien moeten we rekening houden met de conclusies van de voormalige Saoedische inlichtingenchef prins Turki al-Faisal, die

[uitlegt dat Netanyahu](#) Trump op 28 februari "overtuigde" om steunen, en concludeert dat "dit de oorlog van Netanyahu is".

Al Faisals [interview met Amanpour](#) op CNN, 4 maart 2026

Trump is blijkbaar door het zionistische establishment uitgespeeld, ook al was dit het resultaat van nucleaire chantage, en heeft MAGA rechtstreeks tegen een zionistische muur gedreven, terwijl we moeten waarschuwen dat dit zich nog steeds ontvouwt en dit slechts de interpretatie van de situatie is op dit moment.

Trump is in de val gelokt, gecompromitteerd en uitgespeeld door Netanyahu en het Israëlische establishment, met als gevolg dat de VS deelneemt aan een gruwelijk diskrediterende en strategisch contraproductieve oorlog tegen Iran. Hoewel Trump misschien zal proberen de situatie te redden, zal er meer nodig zijn dan dat, namelijk diplomatieke en strategische interventie van BRICS-leiders zoals Rusland, China en zelfs India om deze crisis te de-escaleren.

Het uitschakelen van Khamenei was strategisch gezien zelfs in de meest enge en directe zin zelfvernietigend, aangezien de ayatollah aantoonbaar een matigende kracht was in de nucleaire kwestie en het technocratische systeem van Iran institutionele continuïteit garandeert, ongeacht het wegvallen van het leiderschap. Het zou begrijpelijk zijn, zelfs te verwachten, als Iran nu inderdaad zou streven naar kernwapens, gezien wat er in sommige opzichten is gebeurd, ongetwijfeld omdat ze er nu blijkbaar geen hebben. Dat wil niet zeggen dat ze dat zouden moeten doen, maar wie zou hen dat vandaag de dag kunnen verwijten als ze dat wel zouden doen?

De bewering van Kiriakou over Israëlische nucleaire chantage is, als ze waar is, per definitie nucleair terrorisme, maar er zit een fundamentele fout in de logica van naleving: als Trump afgelopen zomer Iran zou bombarderen om een Israëlische nucleaire aanval te voorkomen, houdt niets Israël tegen om opnieuw dezelfde dreiging

uit te spreken met escalerende eisen. Het probleem van de ir
wordt niet opgelost door eraan toe te geven, wat misschien dan ook
is wat we op 28 februari opnieuw hebben gezien.

Rubio's [afwijzing van de moord op Khamenei](#) is een andere vreemde factor in dit alles. Is het plausibele ontkenning, of een weerspiegeling van het feit dat team Trump de controle over de situatie heeft verloren? Kiriakou's bewering over Israëlische nucleaire dreigingen tegen Trump, Saoedische [klachten over het gebrek aan verdediging](#) van Amerikaanse regionale bases, de conclusie van prins Turki al-Faisal dat Netanyahu Trump tot de oorlog heeft gedwongen, en berichten over Iraanse vergeldingsaanvallen op Amerikaanse bases waarvoor de Amerikanen onvoldoende waren voorbereid, leiden allemaal tot de conclusie dat de VS de controle over de situatie heeft verloren en geen confrontatie heeft gezocht waarbij steeds succesvollere onderhandelingen slechts een list waren.

Terugslag: De enorme tol van de Gaza-oorlog op de Israëlische economie

De moord op Khamenei: strategische zinloosheid

De moord op ayatollah Khamenei was op zichzelf contraproductief. De ayatollah was bejaard, lichamelijk in verval en had misschien nog een paar jaar te leven. Als het doel was om de Iraanse nuclearisering te voorkomen, diende het voortdurende leiderschap van Khamenei dat doel beter dan zijn verwijdering.

Iran functioneert als een "meritocratische technocratie" die is georganiseerd rond organisaties van deskundigen, waar individuen worden gepromoveerd tot onder hun competentieniveau: de volgende leidinggevende laag wordt voortdurend voorbereid. Dit is een systeem dat wordt bestuurd door instellingen, niet door mensen, met als enige uitzondering de interpretatieve autoriteit van de Opperste Ayatollah. Ontkoppeling van een dergelijk systeem is

structureel zinloos en wat betreft het moreel binnen Iran leidt

tot een vermindering daarvan, maar juist tot een versterking van hun vastberadenheid en eenheid.

Het eerdere gedrag van Trump is niet in overeenstemming met de interpretatie dat hij simpelweg oorlog met Iran wilde. Historische wrijving met Pompeo en Bolton, wrijving met Netanyahu, het feit dat de militaire omstandigheden in 2017-2018 veel gunstiger waren voor een aanval, en de gebeurtenissen van de 12-daagse oorlog, waarin Trump Israëlsche straaljagers dwong om te keren toen ze probeerden het net overeengekomen staakt-het-vuren te verbreken, op een manier die de VS in de situatie zou brengen die we nu zien. Dit alles wijst in de richting van Trumps voorkeur voor niet-militaire oplossingen op momenten dat de militaire omstandigheden en een meer samenhangende casus belli gunstiger waren dan nu. We herinneren ons misschien nog dat [Trump behoorlijk boos was op Israël](#) omdat het probeerde het staakt-het-vuren te verbreken:

*"Uh, zij hebben het geschonden, maar Israël heeft het ook geschonden. Zodra we de overeenkomst hadden gesloten, kwam Israël met een lading bommen die ik nog nooit eerder had gezien. De grootste lading die we ooit hebben gezien. **Ik ben niet blij met Israël.** Weet je, als ik zeg: "Oké, je hebt nu 12 uur", dan ga je niet in het eerste uur naar buiten en gooi je alles wat je hebt op hen af. Dus ik ben niet blij met hen. Ik ben ook niet blij met Iran. **Maar ik ben echt niet blij als Israël** vanochtend in actie komt vanwege één raket die misschien per ongeluk is afgevuurd en niet is geland. Daar ben ik niet blij mee. Weet je wat we hebben? We hebben in feite twee landen die al zo lang en zo hard vechten dat ze niet meer weten wat ze in godsnaam aan het doen zijn. Begrijp je dat?"*

Concluderend bevestigen de verklaringen van de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Marco Rubio aan de pers min of meer dat Israël het conflict is begonnen en dat de VS zich daarbij heeft aangesloten, met als reden dat Iran tegen beide partijen wraak

zou nemen, zelfs als Israël de belangrijkste provocateur was.

Hoewel de VS vanuit het perspectief van het internationaal recht in de eerste plaats geen recht had om Iran te bedreigen, zit er binnen die microkosmos van de realiteit een zekere logica in. Iran laat zich immers niet misleiden door allerlei 'good cop/bad cop'-capriolen, en zou de VS ook niet vrijuit laten gaan door een of andere *plausibele ontkenning* te accepteren. Bovendien had Iran de VS al gewaarschuwd dat elke aanval van een van beide partijen zou leiden tot een krachtige militaire reactie gericht op talrijke Amerikaanse militaire bases en installaties in de regio. Rubio vertelt dat het Pentagon van mening was dat, aangezien Iran de VS hoe dan ook zou aanvallen, ook al was Israël de agressor, de VS beter mee konden doen aan de eerste aanval om hun eigen verliezen te beperken.

De kleine meisjes van Teheran

Maar Rubio's reactie wijst op een bredere realiteit. Rubio had namens de regering de schuld effectief bij Israël en het Pentagon gelegd en probeerde daarmee de verantwoordelijkheid af te schuiven en te vertellen dat "onze handen gebonden waren" door de logica van het conflict. Dat is een terecht punt, binnen de problematische situatie die de VS in de eerste plaats zelf had gecreëerd, moeten we opmerken.

Uiteindelijk is het zeer waarschijnlijk dat Israël binnenkort druk zal uitoefenen op de VS om onderhandelingen over een staakt-het-vuren met de Iraniërs te starten. Volgens [het Israëlische Ynet](#) hebben de Amerikanen zelf blijkbaar geprobeerd om het conflict onmiddellijk te beëindigen toen het begon, maar omdat de Israëli's (als we Rubio mogen geloven) Khamenei hadden vermoord, wilden de Iraniërs daar niets van weten. De VS en Israël hebben Iran immers al *drie keer aangevallen, zonder enige aanleiding*. Iran heeft zich voorbereid op een meerjarige oorlog en Khamenei's strategische nalatenschap

bestond uit het voorbereiden van Iran op een dergelijk conflict, een overwinningstrategie die afhankelijk was van het decentraliseren van hun troepen binnen Iran, het weerstaan van voortdurende en grote aanvallen op gebouwen die verband houden met het traditionele commando en de controle in Teheran, de daaruit voortvloeiende chaos voor de wereldeconomie die een dergelijke oorlog zou veroorzaken, inclusief de Straat van Hormuz, in combinatie met het relatieve onvermogen van Israël om te lang klappen op te vangen – dezelfde maatstaf die Israël dwong om de VS aan het einde van de 12-daagse oorlog afgelopen zomer tot een staakt-het-vuren te dwingen.

De aanvallen op Amerikaanse bases in de regio zijn bedoeld om het vermogen van de agressors om Israël te bevoorraden en te ondersteunen te verstoren, waardoor de weg wordt vrijgemaakt voor steeds effectievere aanvallen op Israëlische militaire doelen, zoals we eerder hebben gezien.

Trump staat ongetwijfeld een zeer pijnlijke les te wachten vanwege zijn eerloze oorlogszuchtigheid in dienst van Netanyahu's gestoorde oorlogszucht. Heeft hij een troef achter de hand? Zal hij opnieuw een konijn uit de hoed toveren? Hij heeft de wereld al vele malen verrast, dus de tijd zal het leren. Maar zoals de zaken er nu voorstaan, lijkt zijn project mislukt en is er onder grote delen van zijn voormalige aanhangers weinig sympathie voor zijn eigen politieke overleving. Kan hij hen terugwinnen? Kunnen dode schoolkinderen weer tot leven worden gewekt? Je kunt tandpasta niet terug in de tube stoppen. Tegelijkertijd, als Iran erin slaagt de VS en Israël hard te raken en Trump in staat is dit conflict eerder dan later te beëindigen, zal de wereld daar beter van worden. Wat betreft de vermeende nucleaire chantage van Israël: dat is een geschenk dat blijft geven, en een geschenk dat moet worden aangepakt.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote

Waar is Netanyahu?

maart 11, 2026

*U.S. Air Force Staff Sgt. Jack Sanders / U.S. Secretary of Defense / Wikimedia / (Uitsnede)
(CC BY 2.0)*

Netanyahu is al dagen niet meer in het openbaar verschenen, nadat hij eerder meerdere keren per dag videoboodschappen publiceerde. Er wordt gespeculeerd of hij het slachtoffer is geworden van een Iraanse aanval en wat dat zou kunnen betekenen voor de oorlog.

Het klinkt weer eens als een fantastische complottheorie, maar steeds meer media vragen zich af of de Israëlische premier Netanyahu bij een Iraanse aanval is gedood of gewond geraakt, want nadat hij eerder dagelijks meerdere videoboodschappen publiceerde, is er al dagen geen beeldmateriaal meer van hem, maar alleen nog persberichten in tekstvorm. Daarnaast is er de verrassende en plotselinge afzegging van een reis naar Israël door Kushner en Witkoff, die op 10 maart een ontmoeting met Netanyahu zouden hebben, en nog enkele andere merkwaardigheden, schrijft [Thomas](#)

[Röper.](#)

 Dutch

Ik vertaal hier een Russisch [artikel](#) dat de situatie samenvat.

Begin van de vertaling:

“Waar is Netanyahu?”: Bronnen melden de mogelijke dood of verwonding van de Israëlische premier

De media in het Midden-Oosten zijn verontrust over ongekende geruchten over de mogelijke dood of ernstige verwonding van de Israëlische premier Benjamin Netanyahu.

Terwijl de regio in rep en roer is vanwege de strategische misrekening van Washington in het conflict met Iran, is de Israëlische premier plotseling van het toneel verdwenen, waardoor het Witte Huis gedwongen wordt zijn geopolitieke plannen dringend te wijzigen en contact op te nemen met Moskou.

Verontrustende signalen

Het Iraanse persbureau Tasnim heeft, onder verwijzing naar lekken op het Hebreeuwstalige internet, de aandacht gevestigd op het uiterst ongebruikelijke gedrag van de Israëlische regeringsleider. Terwijl Netanyahu voorheen tot drie videoboodschappen per dag opnam, is hij nu van het toneel verdwenen.

Schroeiplekken in het zand

Sinds bijna vier dagen worden er alleen nog maar tekstberichten namens de Israëlische premier gepubliceerd. Een reeks merkwaardige toevalligheden heeft de speculaties over het incident verder aangewakkerd.

Ten eerste werd in de nacht van 8 maart het luchtverdedigingssysteem rond de residentie van Netanyahu

verrassend versterkt ter bescherming tegen kamikazedrones.

tweede hebben Donald Trumps schoonzoon Jared Kushner en de Amerikaanse speciale gezant Steven Witkoff hun voor 10 maart geplande bezoek aan Israël op korte termijn afgezegd.

Zelfs het Élysée-paleis publiceerde in zijn verslag over het telefoongesprek van Emmanuel Macron met de Israëlische premier slechts een sober transcript, zonder de exacte datum van het gesprek te vermelden. Israëlische functionarissen hebben tot nu toe geen commentaar gegeven op deze geruchten.

Het mislukken van de Amerikaanse blitzkrieg

De crisis in Israël speelt zich af tegen de achtergrond van de kolossale mislukking van de VS. Geïnspireerd door hun successen in Venezuela hadden Amerikaanse analisten ingezet op een snelle en succesvolle veldtocht tegen Teheran.

Het idee was duidelijk: door de landen met de grootste oliereserves te onderwerpen, wilde Washington een absoluut oliemonopolie verwerven en het MAGA-concept in de praktijk brengen. Maar het martelaarschap van Ali Khamenei had het tegenovergestelde effect en de Iraanse natie sloot de rijen.

Na lessen te hebben getrokken uit eerdere conflicten, lanceerde Teheran gecoördineerde, massale aanvallen op Israël en Amerikaanse bases, waarmee het definitief een einde maakte aan de hoop van de VS op een interne revolutie in de Islamitische Republiek.

Trump belt met het Kremlin

Toen Donald Trump zich realiseerde dat de situatie uit de hand liep en zijn belangrijkste bondgenoot in het Midden-Oosten mogelijk onthoofd was, zag hij zich genoodzaakt zijn pauze te onderbreken en voor het eerst sinds december 2025 Vladimir Poetin te bellen. Het gesprek duurde ongeveer een uur.

Biden moet Israël - en zichzelf - komen redden

De VS zoeken wanhopig naar een uitweg uit het conflict. Deskundigen vermoeden dat Trump probeert de loyaliteit van Moskou te kopen door te zinspelen op de mogelijke opheffing van de sancties tegen Russische energiebedrijven.

Het Kremlin speelt echter zijn eigen spel. Kirill Dmitriev, de speciale vertegenwoordiger van de Russische president, maakte duidelijk dat de mondiale energiezekerheid zonder Rusland niet kan worden hersteld. Moskou is bereid om pragmatisch te onderhandelen over Oekraïne, maar is niet van plan om Teheran over te laten aan de ambities van Washington. De Russische leiders weten heel goed dat Amerikaanse garanties niet te vertrouwen zijn.

Het geheim van de bunker in Jeruzalem

In geval van een reële dreiging voor het Israëlische leiderschap is er in Jeruzalem een streng beveiligd ondergronds complex beschikbaar, het zogenaamde Nationale Crisismanagementcentrum. Deze bunker, die bestand is tegen een directe inslag van een atoomkop, beschikt over autonome levensondersteunende systemen en stelt de premier in staat om zijn troepen en het land maandenlang vanuit volledige isolatie te leiden.

Mogelijk is Netanyahu's lange afwezigheid in het openbaar te wijten aan zijn verhuizing naar deze faciliteit.

Einde van de vertaling

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met jouw steun kunnen we blijven schrijven en onderzoeken. Klik hieronder en draag bij aan het voortbestaan van Frontnieuws.

Dutch

Britse politicus: Iran heeft 1000 Amerikaanse soldaten gedood

maart 11, 2026

Amerikaanse verkenningspatrouille Syrië / Photo by Spc. Jensen Guillory / Wikimedia / (Public Domain)

De Britse politicus George Galloway verklaarde: "Tel Aviv lijkt momenteel op Gaza. Israël krijgt een zware klap, maar dat weet u niet." Hij verklaarde dat de realiteit van de oorlog wordt verborgen en zei ook dat tot nu toe ongeveer 1000 Amerikaanse soldaten in de regio zijn omgekomen.

Op de tiende dag van de oorlog, die begon met de aanvallen van de VS en Israël op Iran en escaleerde met de vergeldingsacties van Iran, lopen de spanningen op nu de Britse politicus George Galloway opvallende uitspraken heeft gedaan. Galloway stelde dat Israël zware verliezen heeft geleden en dat de schade in Tel Aviv voor het wereldpubliek wordt verborgen, bericht [Haberler](#).

De conflicten in het Midden-Oosten blijven escaleren met aanvallen van de VS en Israël op Iran en de reactie van Iran daarop. De Iraanse autoriteiten hebben bekendgemaakt dat tot nu toe ongeveer 1.332 burgers, waaronder ongeveer 300 kinderen, het leven hebben verloren bij de Amerikaanse en Israëlische aanvallen.

De Britse politicus en voormalig parlements lid George Galloway deed schokkende uitspraken over de ontwikkelingen in de regio in een video die hij op zijn YouTube-account publiceerde. Galloway stelde dat Israël een zware klap heeft gekregen, maar dat dit voor het wereldwijde publiek verborgen wordt gehouden.

“5 JAAR GEVANGENISSTRAF VOOR DEGENEN DIE BEELDEN VAN DE SCHADE IN TEL AVIV DELEN”

Galloway zei dat Israël strenge censuur toepast om de feiten te verbergen en dat degenen die beelden of video's van de schade in Tel Aviv delen, zware straffen riskeren. Galloway verklaarde: "Israël heeft een zware klap gekregen, maar dat weet u niet. Daar zijn twee redenen voor. Ten eerste wordt iedereen die beelden of video's van de schade in Tel Aviv deelt, onmiddellijk veroordeeld tot 5 jaar gevangenisstraf." Galloway opperde dat ook de mainstream media bij dit proces betrokken zijn en beweerde dat internationale mediaorganisaties zoals CNN, BBC en Sky News de door Israël opgelegde censuur hebben geaccepteerd en de beelden die zij in hun bezit hebben niet hebben gepubliceerd. Galloway merkte op: "Tel Aviv lijkt momenteel op Gaza."

"Niet uitgelokte aanval" of een Deep State oorlog?

“LUCHTDEFENSIE SYSTEEM WERKT NIET MEER”

Galloway, die verklaarde dat hij informatie had ontvangen van

vrienden die in Tel Aviv wonen, zei dat de stad weerloos merkte op dat mensen die rond Sheinkin Street en Dizengoff Square in Tel Aviv wonen, hem hebben gemeld dat er ernstige vernielingen in de stad zijn aangericht, en beweerde dat Iran doelen raakt met krachtige ballistische raketten. Galloway zei: "Tel Aviv lijkt nu op Gaza. De reden hiervoor is dat de luchtverdedigingssystemen boven de stad niet meer functioneren. De Iraniërs raken waar ze maar willen met hun sterkste ballistische raketten. Gisteravond nog hebben 50 ballistische raketten Tel Aviv geraakt."

"MOGELIJK 1000 AMERIKAANSE SOLDATEN GESTORVEN"

Galloway verklaarde ook dat de waarheid over de Amerikaanse verliezen in de regio wordt verborgen en zei dat de bekendgemaakte cijfers niet de werkelijkheid weerspiegelen. Hij voerde aan dat CIA-bases, ambassades en buitenlandse militaire posten het doelwit zijn geweest, wat suggereert dat het aantal Amerikaanse slachtoffers veel hoger zou kunnen zijn.

Galloway verklaarde: "Ze liegen ook tegen u over het aantal Amerikaanse slachtoffers. Hoe kunnen er slechts 4 Amerikanen zijn omgekomen terwijl CIA-bases, Amerikaanse ambassades en andere buitenlandse bases worden geraakt? Mijn schatting is dat het aantal dode Amerikanen de duizend nadert, en deze waarheid kan niet voor altijd verborgen blijven."

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met jouw steun kunnen we blijven schrijven en onderzoeken. Klik hieronder en draag bij aan het voortbestaan van Frontnieuws.

Iran heeft de VS een uitzettingsbevel overhandigd

 dissident.one/iran-heeft-de-vs-een-uitzettingsbevel-overhandigd

11 maart 2026

De nieuwe opperste leider van Iran, Mojtaba Khamenei (57), gekozen door de Raad van Experts, heeft tot nu toe geen woord in het openbaar gezegd.

De Revolutionaire Garde spreekt namens hem. Vanaf het begin was Mojtaba de geprefereerde kandidaat om Ayatollah Khamenei op te volgen, de man die tot in de kleinste details had uitgedacht hoe hij het Rijk ten val zou brengen, schrijft Pepe Escobar.

De Revolutionaire Garde laat nu aan de hele wereld, en met name aan het mondiale Zuiden, zien wat er schuilging achter de “terughoudendheid” die Khamenei jarenlang adviseerde.

Binnen enkele dagen verlamde de Revolutionaire Garde (IRGC) de Amerikaanse radars in heel West-Azië; bewapende de Straat van Hormuz, waardoor de wereldeconomie in een neerwaartse spiraal terechtkwam; en overhandigde Washington wat feitelijk neerkwam

op een aansporing tot overgave.

Dit zijn slechts enkele van de belangrijkste voorwaarden voor een mogelijk staakt-het-vuren – ervan uitgaande dat Teheran er ooit op zal vertrouwen dat de Verenigde Staten zich eraan zullen houden:

1. Opheffing van alle sancties tegen Iran en vrijgave van alle bevroren tegoeden van Iran.
2. Erkenning van het recht van Iran om uranium op eigen grondgebied te verrijken.
3. Volledige compensatie voor de schade veroorzaakt door de opgelegde oorlog.
4. Uitlevering van Iraanse vijfde colonneleden in het buitenland en een einde aan georkestreerde mediacampagnes tegen Teheran.
5. Geen aanvallen op Hezbollah in Libanon of Ansarallah in Jemen.
6. De ontmanteling van alle Amerikaanse militaire bases in West-Azië.

Laat dat even tot je doordringen. Hier zien we Iran dat het leger, dat zichzelf – met overdreven woorden – het machtigste leger in de geschiedenis van de wereld noemt, in feite opdraagt zich over te geven.

Voeg daar nu de commandant van de luchtmacht van de Revolutionaire Garde aan toe.

Majid Mousavi kondigde aan: “Na de neutralisatie van de Amerikaanse luchtverdediging in de regio schakelt Iran over op een nieuwe raketdoctrine. Vanaf nu zullen er geen raketten meer worden gebruikt met kernkoppen lichter dan 1 ton. Raketaanvallen zullen vaker voorkomen en een groter bereik hebben.”

Dat vertaalt zich in de praktijk al in het feit dat de Revolutionaire Garde (IRGC) meer Kheibar Shekan-ballistische raketten met vaste brandstof en middellange reikwijdte afvuurt, zoals eerder deze week

gebeurde op Tel Aviv en op de Amerikaanse Vijfde Vloot in Bahrein.

De code voor deze eerste operatie was veelbetekenend genoeg “Labbayk ya Khamenei”. Dat betekent “Tot uw dienst, o Khamenei”. Lees het als de eerste Iraanse operatie die expliciet aan de nieuwe Opperste Leider was opgedragen.

De **Kheibar Shekan** – met een bereik van 1450 km – is mobiel over de weg; hij kan in minder dan 30 minuten vanaf een vrachtwagen worden gelanceerd; hij vliegt onder satellietbegeleiding met een wendbaar terugkeervoertuig dat in de laatste fase zigzagbewegingen uitvoert om de raket te ontwijken met snelheden die volgens de Revolutionaire Garde wel Mach 10 kunnen bereiken.

En ja: vanaf nu zijn ze uitgerust met kernkoppen (niet nucleair) van 1 ton. Dat verdubbelt de explosieradius en de vernietigende kracht van elke raket, net zoals het de hel van de Amerikaans-Israëlische onderscheppingsraketten verdubbelt, verdrievoudigt of verviervoudigt.

Een Patriot PAC-3 onderscheppingsraket kost 4 miljoen dollar. Een THAAD-onderscheppingsraket kost 12,7 miljoen dollar. Een Arrow-3 kost 3,5 miljoen dollar. Ze zijn allemaal methodisch en één voor één vernietigd door de Revolutionaire Garde.

In de praktijk zal het Epstein-syndicaat vanaf nu meer onderscheppingsraketten moeten inzetten – die ze nu niet hebben – per binnenkomende raket om wellicht dezelfde kans op succes te behalen.

En dan zijn er nog de **Khorramshahr-4** raketten: met vloeibare brandstof, een bereik van 2.000 tot 3.000 kilometer, en nog zwaardere kernkoppen van 1.500 tot 1.800 kilogram, met door stuwraketten aangedreven manoeuvreerbare terugkeervoertuigen.

We hebben het hier over de zwaarste conventionele kernkoppen in het Iraanse arsenaal, die tegelijk met de verbeterde Kheibar Shekan-raketten worden gelanceerd.

Alles in naam van “Labbayk ya Khamenei”. De symboliek spreekt boekdelen.

Vernedering, geen onderhandeling.

Dit zijn de meest recente, onweerlegbare feiten op het slagveld.

Ervan uitgaande dat iemand in Washington met een IQ hoger dan kamertemperatuur de moeite heeft genomen om ze aan het Witte Huis uit te leggen, is het geen wonder dat Trump nu opschept dat de oorlog “volledig is”. Dat gebeurde overigens *na* zijn telefoongesprek van een uur met president Poetin, op verzoek van het Witte Huis.

De verklaring van Moskou, voorgelezen door de onverstoorbare presidentiële adviseur Joeri Oesjakov, bevat deze parel van edelsteen:

“De Russische president heeft een aantal ideeën geopperd die gericht zijn op een snelle politieke en diplomatieke oplossing van het conflict met Iran, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de contacten die hij heeft gehad met de leiders van de Golfstaten, met de president van Iran en met leiders van verschillende andere landen.”

Dat is diplomatiek jargon voor Poetin die de Amerikanen de harde feiten vertelt en aanbiedt om die zo ongrijpbare uitweg te vinden.

Ervan uitgaande dat Teheran wil meewerken.

Volgens de aanhoudende propaganda in Washington dringen de spreekwoordelijke slijmballen in Beltway er bij Trump op aan om “een plan te formuleren voor de terugtrekking van de VS uit de oorlog”, en verkondigen ze dat “het leger zijn doelen grotendeels heeft bereikt” (ook al is dat niet zo).

Het is een feit dat het Witte Huis Turkije, Qatar en Oman al heeft gevraagd om de Amerikaanse voorstellen voor een staakt-het-vuren aan Teheran door te geven.

Het Iraanse antwoord is als volgt samen te vatten:

“Onderhandelingen met de Verenigde Staten staan niet langer op de agenda.”

Abbas Araghchi, minister van Buitenlandse Zaken

Parlementsvoorzitter Mohammad Ghalibaf: *“Wij streven absoluut NIET naar een staakt-het-vuren. Wij zijn van mening dat de agressor een flinke klap moet krijgen, zodat hij een lesje leert en nooit meer zelfs maar overweegt om ons geliefde Iran aan te vallen.”*

Dit brengt ons opnieuw bij de vraag waarom Trump, die voortdurend opschept over “we winnen”, president Poetin belde terwijl de oorlog woedde, en slechts enkele uren nadat Poetin met klem zijn “onwankelbare steun” aan Iran en de nieuwe Rahbar (“Leider”), Mojtaba Khamenei, had verklaard.

Het antwoord is, onvermijdelijk, dat Trump op zoek is naar een uitweg. De overgrote meerderheid van de wereldbevolking, evenals een flink aantal spelers in vazalstaten, geven de VS al de schuld van de ineenstorting van de wereldeconomie.

Dat komt omdat de hele regeringsstructuur, die in gang is gezet door de vermoorde ayatollah Khamenei, er rotsvast van overtuigd is dat ze het Epstein-syndicaat ten val kunnen brengen en het op de knieën kunnen dwingen.

Ayatollah Khamenei heeft mogelijk de grootste verrassing in de geopolitiek van de 21e eeuw bewerkstelligd. Dit is volledig te danken aan zijn heldere visie, doorzettingsvermogen, zelfopoffering en de verbijsterend nauwgezette planning van de **mozaïekverdedigingsstrategie**, die nu van kracht is.

Wat Iran onder Mojtaba Khamenei – en daarover bestaat een nationale consensus – nu wil, is een onmiskenbare overwinning. Het Rijk van Chaos, Plundering en Permanente Aanvallen, met zijn “Als ik je niet mag, vermoord ik je”-mentaliteit, moet grondig vernederd worden.

Als u de artikelen van Dissident.one waardeert, kunt u HIER een

Waarom Trump's Epic Fury gedoemd is te mislukken – Het Westen is industrieel verslagen

maart 9, 2026

Waarom ben je hiermee begonnen? Wat is je doel? Hoe ga je dit beëindigen? Een week nadat Amerika Operatie Epic Fury lanceerde, kan Donald Trump nog steeds geen samenhangend antwoord geven op deze drie belangrijke vragen over oorlogsvoering.

Maar alle inlichtingen wijzen erop dat de VS, zelfs met een langdurige militaire campagne, een van de voorgestelde doelen niet kan afdwingen: regimeverandering in Iran. De [Washington Post](#) citeerde een geheim rapport dat dit suggereert en ik hoor precies hetzelfde van regeringen in heel Europa, schrijft

[Wolfgang Munchau.](#)

Een lange oorlog zou rampzalig zijn voor de wereldeconomie, met olieprijsen die tot ver boven de 100 dollar per vat zouden stijgen, gevolgd door hogere inflatie, hogere rentetarieven en lagere groei. Sommige Europese landen, waaronder Duitsland, Nederland en nu ook het Verenigd Koninkrijk, kampen al met lage gasvoorraden. Een korte oorlog zou net zo slecht zijn: Trump verliest zijn moed, staakt de operatie en laat de vijandigheid in het Midden-Oosten escaleren. Zelfs in dit scenario is het verre van duidelijk dat de olie- en gasstromen snel weer normaal zouden worden.

De hoge olieprijs heeft er al toe geleid dat de VS zijn oliesancties tegen Rusland heeft opgeheven. Dat zou op de meeste dagen voorpaginanieuws zijn, maar vandaag niet. Vladimir Poetin heeft de olieleveringen aan India hervat, maar deze keer niet met korting, maar met een premie. De Russen zijn weer terug in het spel. Poetin dreigde vorige week dat hij overweegt alle resterende leveringen aan Europa stop te zetten. Dus een week na het begin van de Amerikaanse oorlog tegen Iran kijken we al naar heel andere eindscenario's voor de oorlog in Oekraïne. Moest Rusland niet failliet gaan?

Ondertussen worden de scenario's van het Westen steeds slechter; de vraag over het slagveld is een industriële vraag geworden.

Het Westen wordt momenteel geconfronteerd met een crisis in de toeleveringsketen voor militaire aankopen. Zelfs het machtigste leger ter wereld kan geen overwinning verwachten als de oorlog langer dan een paar weken duurt. Het kan

gewoonweg zonder belangrijk materieel komen te zitten

VS loopt al tegen knelpunten aan. In tegenstelling tot de [recente beweringen](#) van Trump dat de VS over een "vrijwel onbeperkte voorraad" munitie beschikt, meldt het tijdschrift [Foreign Policy](#) dat de oorlog het Amerikaanse/Israëliëse arsenaal al in zo'n alarmerend tempo opbrandt dat het jaren kan duren om de door Iran veroorzaakte vernietiging te herstellen – en dan nog alleen als de voor de defensie cruciale mineralen kunnen worden aangevoerd. De journalisten volgden de militaire toeleveringsketens helemaal terug naar hun oorspronkelijke bronnen en ontdekten dat het vrijwel onmogelijk is om "decennia van geconsolideerde constructielijnen en verzwakte minerale verwerkingscapaciteit onmiddellijk om te keren".

In oorlog met Rusland heeft Europa zichzelf een enkeltje gekocht

"De vraag op het slagveld is een industriële vraag geworden."

De achteruitgang begon al decennia geleden. Aan het begin van dit millennium was outsourcing het grote ding, vooral in de VS. De diensteneconomie was toen de toekomst. En tijdens dit gouden tijdperk van globalisering trokken alle metallurgische bedrijven naar China, waardoor de economieën van het Westen zich konden concentreren op diensten met een hogere toegevoegde waarde, zoals financiën. Als afkomstig uit Duitsland, een land met een sterke industriële traditie, merkte ik veel minachting voor de industrie onder de elites van Londen of New York. Ik heb zelf betoogd dat Duitsland zich te veel

heeft gespecialiseerd in sommige van de oude technologieën, zoals auto's. Maar het afstoten van basisindustriële diensten, zoals staal- en chemische fabrieken, is om puur strategische redenen niet slim.

Metalen, mineralen en chemicaliën staan bovenaan elke toeleveringsketen en de meeste moeten worden gewonnen. Deze grondstoffen worden vervolgens verwerkt tot essentiële basismaterialen zoals staal, aluminium of magneten. Het materiaal doorloopt een aantal verdere verwerkingsfasen en als het eindproduct complex is, zoals een militaire radar of zelfs een auto, zijn er veel extra schakels in de toeleveringsketens. Geen wonder dat de Duitse auto-industrie regelmatig in het zweet uitbarst wanneer China de levering van een enkel onderdeel beperkt, zoals een essentiële halfgeleider uit het middensegment. Zonder dat onderdeel zijn hun motoren onbruikbaar.

Maar het specifieke voordeel dat zowel Rusland als China ten opzichte van het Westen hebben, is niet alleen hun rijkdom aan metalen en mineralen, maar ook het feit dat ze deze kunnen verwerken. De expertise van China op het gebied van de verwerking van grondstoffen is ongeëvenaard: er is veel knowhow aanwezig voor de productie van zeldzame-aardemagneten uit neodymium. En we betalen momenteel een hoge prijs voor onze fetisj voor de dienstensector. Ik geef de macro-economen de schuld. In standaard macro-economische modellen komen geen toeleveringsketens voor. De spullen kwamen gewoon bij ons aan. Deze modellen werkten in de gunstige omstandigheden van een geglobaliseerd, multilateraal handelssysteem, maar niet in onze huidige wereld.

Dutch

Maleisië, dat 25% van de wereldhandel via de Straat van Malakka controleert, kondigde aan dat het zich aansluit bij BRICS.

Als de Pruisische militair historicus Carl von Clausewitz vandaag nog zou leven, zou hij zich interesseren voor toeleveringsketens. Toen hij actief was, beschikten de belangrijkste mogendheden over tal van smeden en sweatshops om wapens, kanonnen en munitie te produceren. Hun knelpunt was geld en soldaten. Maar hij begreep wel dat strategie afhankelijk was van de "harde wiskunde van de bevoorrading". Vandaag de dag kun je geen militaire strategie claimen zonder een duidelijk beeld te hebben van je toeleveringsketens.

En als Poetin en Xi Jinping één ding begrijpen, dan zijn het wel industriële toeleveringsketens. Poetin schreef zijn proefschrift over minerale rijkdommen van Rusland en riep op tot nationalisatie daarvan. Westerse commentatoren waren geobsedeerd door de vraag of hij zijn proefschrift had geplagieerd. Maar een veel belangrijkere vraag is waarom hij juist die sector als thema koos om zijn plagiaatvaardigheden aan te scherpen, in plaats van de financiële sector.

Xi vormde zijn economische opvattingen als jongeman toen hij de neergang van de Sovjet-Unie, een land dat bekend stond om zijn zware industrie, gadesloeg. Xi werd een voorvechter van de moderne industrie. Hij weerlegde de luie stelling dat regeringen geen industriële winnaars kunnen kiezen. China doet dit voortdurend. Het verschil is dat zij industrieën kiezen, geen bedrijven. Zij kozen onder andere voor zeldzame

aardmetalen, magneten, autobatterijen, elektrische auto's, zonnepanelen en robotica.

Kan iemand van ons een westerse leider noemen die interesse heeft in mijnbouw? Of kennis heeft van downstream industriële processen? Dat is toch iets voor mensen in anoraks? Trump was een projectontwikkelaar van eersteklas onroerend goed voordat hij de politiek inging. Emmanuel Macron was investeringsbankier. Keir Starmer en Friedrich Merz waren juristen. Ondertussen hebben opeenvolgende regeringen in Amerika ervoor gekozen om industriële hartgebieden om te vormen tot een rust belt, wat uiteindelijk hun militair-strategische opties heeft beperkt. Ze kunnen ervoor kiezen om protectionistisch te worden, zoals ze onder Trump hebben gedaan. Of ze kunnen regimeverandering nastreven in verre landen, zoals ze onder George W. Bush hebben gedaan. Maar ze kunnen niet beide tegelijk nastreven.

**Poetin onthult nieuwe inzichten over aantallen
slachtoffers, terwijl het Russische
infrastructuuroffensief Oekraïne teistert**

Stel je dan eens het nachtmerriescenario voor het Westen voor: een gelijktijdige invasie door China van Taiwan, door Rusland van de Baltische republieken en door Noord-Korea van Zuid-Korea. Ik denk niet dat dit bijzonder waarschijnlijk is, omdat elk land zijn eigen tactische en strategische tijdschema heeft. Zolang Rusland in Oekraïne vecht, is het niet in staat om nog een andere landoorlog te voeren.

Maar het Westen zou zelfs voor één van deze scenario's niet

voorbereid zijn. Als China nu Taiwan zou aanvallen, zo Dutch
misschien proberen dit te stoppen – vooral als China de levering van halfgeleiders zou beperken. Maar het is verre van duidelijk of Trump klaar zou zijn voor een langdurige strijd met een andere nucleaire supermacht. Als je na een week vechten tegen Iran bijna geen raketten meer hebt, hoe kun je dan nog een andere vijand aan?

Ik moet toegeven dat ik Trumps pacifisme tijdens de verkiezingscampagne een van zijn aantrekkelijkste eigenschappen vond. Hij leek te hebben gebroken met het mislukte beleid van sommige van zijn voorgangers. De oorlogsgeschiedenis van de VS is somber. Het land heeft sinds Korea geen succesvol conflict meer gehad. Ze hebben het Midden-Oosten volledig verpest. Ik wil niet speculeren over wat of wie hem hierin heeft betrokken – hij lijkt het zelf ook niet te weten. Maar het zal het bepalende moment van zijn hele presidentschap worden.

Misschien kunnen sommige van deze scenario's worden afgezwakt. De olieprijs zou zeker kunnen dalen als de scheepvaart in de Straat van Hormuz weer normaal verloopt. Maar ik zie geen scenario dat vrede en stabiliteit in het Midden-Oosten brengt en tegelijkertijd de economische stabiliteit in de rest van de wereld in stand houdt.

Ik zie echter wel een scenario dat geen van beide oplevert.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met jouw steun kunnen we blijven schrijven en onderzoeken. Klik hieronder en draag bij

